

[Kristen Amby.]

der er Tale om i denne Sag. Her er Tale om, at Ministeren gennem en almindelig Udtalelse sagde, at Biskoppen som Embedsmand havde en Forpligtelse over for Staten, og at det, hvis man kunde tænke sig, en fremmed Stat skulde gøre Vrøvl over, hvad den danske Biskop sagde til sine Menigheder, vilde være rigtigt, at Staten i givet Fald paatalte en saadan Meningstillkendelse over for Biskoppen. Heroverfor reagerer jeg og siger, at under Forudsætning af, at Biskoppen mener, det er hans aandelige Pligt at gøre dette eller hint, har Staten intet hermed at gøre. Men hvis man ikke desto mindre fastholder dette fra Statsmagts Side, saa har man hermed defineret Begrebet Statskirke paa en Maade, som jeg i alt Fald ikke havde tænkt mig Muligheden af siden Grundlovens Givelse i 1849. Man definerede da den Kirke, der blev skabt, som en Folkekirke. Lovmæssigt er det ikke fastsat, hvordan Grænserne ligger, men det har altid været en Forudsætning, at i alt, hvad der angik aandelige Spørgsmaal, var Præst og Biskop fuldkommen suveræne og uafhængige af Statsmagten. Og det er det, jeg har fastholdt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Jensen: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen spurgte mig, om vi følte det som en Fornærmelse mod Moskva, hvis det blev sagt, at der blev afholdt en „Gudløse“-Kongres dér. Jeg maa sige: Nej, det gør vi ikke, og det er heller ikke derfor, vi har stillet denne Forespørgsel. Men det er for at vise, at der er rejst Kampagne paa et falsk Grundlag, og vi ønsker, at Sandheden skal frem om Sovjetunionen — intet andet.

Kirkeministeren (Johs. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, at han aldrig har hævdet, at det gjaldt for Biskopper og Præster mere end for andre Mennesker, at de skulde adlyde Gud mere end Mennesker. Naar han ikke har hævdet det, maa det jo betyde, at dette Ord ifølge hans Opfattelse har Gyldighed for enhver Embedsmand her i Landet, enten det er en gejstlig Embedsmand eller en ikke-gejstlig. Paa den anden Side vil jeg mene, at den danske Stat har Ret til at kræve af alle sine Embedsmænd, at de tjener og tager Hensyn til den Stat, i hvis Tjeneste de er gaet. Jeg kan derfor ifølge det, som det ærede Medlem lige nu udtalte, ikke se, at

der er den Forskel paa Præster og Biskopper paa den ene Side og andre Embedsmænd paa den anden Side, som han syntes at ville konstruere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Der er en Forskel paa Præster og Biskopper og andre Embedsmænd her i Landet, som er angivet derved, at Præstens og Biskoppens egentlige Op-gave — at de formelt er Embedsmænd, er en Ting for sig — er at tjene Menigheden med aandelige Vaaben. Man kan strides om; hvorvidt det Vaaben, der benyttes i en given Situation, er af aandelig Art eller ikke — det skal jeg ikke her komme ind paa, det er ikke det afgørende i denne Sammenhæng. (*Afbrydelse:* Det er det afgørende!). Nej, det er ikke det afgørende over for Ministerens almindelige Paastand om, at Præster og Biskopper som Embedsmænd skal — nu bruger Ministeren disse udflydende Ord: tage Hensyn til Staten. Spørgsmaalet er jo: Skal Biskoppen — og det er aabenbart Ministerens Opfattelse — i et givet Tilfælde, naar det f. Eks. drejer sig om en Handling, som Biskoppen mener er af aandelig Karakter, hvis Ministeren mener, at den ikke er det, men tværtimod er statsfjendtlig eller statsskadelig, adlyde Ministeren? Ministeren mener altsaa, at Biskoppen skal det, fordi han er Embedsmand; jeg mener det ikke.

Bomholt: Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har konstrueret et for højtliggende Tilfælde her. Det forekommer mig, at der var lidt mere Lidenskab end Logik i hans Tale. Thi det er jo ikke saa store aandelige Spørgsmaal, der her presser paa og skaber Konflikt, at vi maa overveje Kirkens og Statens Forhold over for hinanden; det er slet ikke Tilfældet.

Jeg har i min første Tale talt om Sagens relativt smaa Dimensioner, og jeg vil gerne minde ærede Medlemmer herom. Det, der er Baggrunden for den broderlige Henstilling, er de ateistiske Bestræbelser forskellige Steder i Europa, idet man ønsker at kalde paa Menighedernes Aarvaagenhed, og det er der ikke noget at sige til. Men Anledningen er en særlig Omtale i „Kristeligt Dagblad“, og det her debatterede Spørgsmaal er: er der Urigtigheder i denne Artikel i „Kristeligt Dagblad“, som jo er Udgangspunktet for Henvendelsen, og hvis Indhold er indgaet i Henvendelsen til Præsterne?